

HOMILIA BISKUPA KIELECKIEGO JANA PIOTROWSKIEGO

- Msza Krzyżma Świętego

Katedra, 24 marca 2016 r.

1. Wybór, jakiego Bóg dokonał wobec nas jest wyborem z miłości. Bóg jest z nami i zawsze dotrzymuje obietnicy, nawet jeśli upadamy. Dlatego miłość i wierność kapłańska obowiązuje zawsze, zarówno w chwilach dobrych jak i złych. Wiemy, jak ważne dla Jezusa było dzielenie posiłków ze swymi uczniami, ale także z grzesznikami i osobami odrzuconymi. Siedząc przy stole, Jezus umiał słuchać współbiesiadników, znał ich historie, doceniał ich nadzieje oraz mówił do nich o miłości Ojca. W każdej Eucharystii powinniśmy być pobudzeni do naśladowania Jego przykładu, docierając do zgromadzonych w duchu szacunku i otwartości, aby dzielić się z nimi darami, jakie sami otrzymaliśmy – uczy Ojciec Święty Franciszek. Papież zauważył również, że: „poprzez świadectwo życia przemienione miłością Boga, najlepiej głosimy obietnicę królestwa pojednania, sprawiedliwości i jedności dla całej rodziny ludzkiej. Nasz przykład otwiera serca na łaskę Ducha Świętego, który prowadzi je do Chrystusa Zbawiciela. Gest obmycia stóp podczas Ostatniej Wieczerzy, symbol służby i bezwarunkowej miłości, z jaką Pan oddał życie na krzyżu dla zbawienia świata pokazuje, że Eucharystia jest szkołą pokornej służby. Uczy ona gotowości, aby być dla innych (por. Ojciec Święty Franciszek, *Międzynarodowy Kongres Eucharystyczny*, Manila 2016).

2. Całe pokolenia kapłanów kieleckich mają przed oczyma napis z kaplicy seminaryjnej: „Hoc facite in meam commemorationem” – „To czyńcie na moją pamiątkę”. Apostołowie, których symbole są tuż pod tym napisem, sprawowali tę pamiątkę ofiarnie, a ich męczeństwo było znakiem całkowitego oddania się Jezusowi. Podobnym do nich był również bł. ks. Józef Pawłowski, męczennik za wiarę. Każdy z nas, namaszczoney podczas święceń kapłańskich, jako prorok Nowego Przymierza został posłany z darem głoszenia Dobrej Nowiny, a jej

pierwszymi owocami są radość, wolność i łaska, którym ustępują smutek i przygnębienie. Sługa Boży daje się wtedy rozpoznać, jako błogosławiony szczerp Pana (por. Iz 61,9). Dar kapłaństwa darmo otrzymany zachowuje swoją moc na wieki, ponieważ ten, który nas miłuje sam czyni się jego gwarantem (por. Ap 1,4b. 5-8). Dlatego Bóg, w Jezusie Chrystusie, który nas posyła do świata z misją: „Idźcie i głoscie” wie, że światu potrzeba Dobrej Nowiny miłosierdzia i pokoju, wolności i łaski, nie mniej niż dwa tysiące lat temu (Łk 4,16-21).

3. W naszym kapłańskim powołaniu cenne i miłe Bogu jest bycie sługami drugich! Taka postawa, bardziej niż cokolwiek innego, upodabnia nas to do Jezusa, który „nie przyszedł, aby Mu służono, lecz żeby służyć” (Mk 10, 45). Popatrzmy na sługi z Kany Galilejskiej, ci bezimienni bohaterowie Ewangelii uczą nas tak wiele. Nie tylko okazują posłuszeństwo, ale okazują je wielkodusznie: napełniają stągwie aż po brzegi (por. J 2, 7). Ufają Matce Jezusa i wykonują szybko i dobrze to, o co są proszeni, bez narzekania, bez kalkulacji (por. Ojciec Święty Franciszek, *Orędzie na Światowy Dzień Chorego 2016*).

Kapłaństwo - jak uczyli Ojcowie Kościoła - ma podtrzymywać obraz Boży w człowieku jeżeli on w nim tkwi; ma ten obraz wzmacniać, jeśli jest on osłabiony; ma go przywracać jeżeli jest on zniszczony. Celem naszej posługi jest sprawienie aby Chrystus zamieszkał w sercach ludzkich przez Ducha Świętego, który je przebóstwi tak, aby uczestniczyły w najwyższej szczęśliwości (św. Grzegorz z Nazjanzu).

Niech poświęcony dziś olej krzyżma świętego oraz olej chorych, przez waszą kapłańską i sakramentalną posługę, niosą wiernym dar łaski i duchowej pociechy. Dziękuję wam za ofiarny trud pracy duszpasterskiej i katechetycznej, za troskę o dziedzictwo materialne parafii oraz instytucji diecezjalnych. Razem z wami i całym Kościołem kieleckim dziękujemy naszym braciom misjonarzom, którzy posługują w Peru, na Jamajce, w Brazylii, na Wybrzeżu Kości Słoniowej

i Kazachstanie oraz w krajach nowej ewangelizacji na Wschodzie i Zachodzie Europy.

Jednocześnie odnawiając nasze „promitto” z dnia święceń kapłańskich miejmy odwagę otworzyć się na dar miłosierdzia i odnowy, który w Świętym Roku Miłosierdzia powinien stać się udziałem każdego z nas. Niech lektura Listu Biskupów do Kapłanów na Wieki Czwartek 2016 r. uwrażliwi was, na prawdę o tym, że kapłan jest misjonarzem miłosierdzia, a jest nim wtedy, gdy kocha Kościół wspólnotę wiary i świadectwa.

Pamiętajmy, że wiarygodność Kościoła i jego sług weryfikuje się na drodze miłości miłosiernej i współczującej (por. MV 10). Każda inna miłość jest zaborcza i zawsze czyni kapłana najemnikiem lub urzędnikiem. To nie jest nasza droga i nasz cel. Drodzy Bracia Kapłani Diecezjalni i Zakonni, Czcigodni Złoci i Srebrni Jubilaci i wy Bracia na początku posługi kapłańskiej modlę się za was i z wami, a Kościół kielecki pokornie proszę: módlcie się za nas kapłanów. Amen!